

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ТЕЗАВРАЦІЙНИХ ВКЛАДЕНЬ

Железова Д.Ю.

*Науковий керівник: Вербицька В.І., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Одним з головних завдань, яке стоїть перед інвестором, є вибір об'єкта інвестування, який має найкращі перспективи розвитку і здатен забезпечити найбільший прибуток. Це саме стосується і поведінки держави, підприємства або фізичної особи, де основою такого вибору є оцінка та прогнозування інвестиційної привабливості об'єктів.

Сучасний етап розвитку світового господарства характеризується збільшенням попиту на об'єкти тезавраційних інвестицій: дорогоцінних металів та каменів, а також колекційних цінностей. Вважається, що головною властивістю об'єктів тезаврації є їх здатність зберігати свою цінність, оскільки інвестор отримує прибуток за рахунок зростання вартості об'єктів, в які були вкладені кошти, або за рахунок різниці між ціною купівлі та продажу, що надає таким чином тезавраційним вкладенням спекулятивний характер.

Дані види активів дозволяють інвесторам диверсифікувати ризики, отримувати відчутний дохід і захищають заощадження від знецінення. Особливо важливим є те, що дані інвестиції доступні не тільки для юридичних осіб, а й для населення. В той самий час фізичні особи не мають відповідних знань для інвестування на ринку цінних паперів і в основному обмежуються розміщенням коштів на депозитних вкладах у банках. Тому тезавраційне інвестування являє собою для населення привабливу альтернативу валютним і гривневим вкладам, що й зумовлює актуальність теми.

Дослідження показують, що навіть за офіційними даними до 25% заощаджень не перетворюються на традиційні макроекономічні інвестиції, що може служити досить красномовним підтвердженням робіт вітчизняних дослідників, що висувають гіпотезу щодо «прихованої» інвестиційної кризи, що притаманна вітчизняній економіці [1]. Інші дослідження свідчать, що існує яскраво виражена залежність між зміною частки заощаджень, тезавруємих приватними суб'єктами, і коливаннями невизначеності, а зростання інвестиційно-тезавраційного попиту викликають наслідки фінансової кризи, інфляційні очікування, геополітична нестабільність і зростаючі потреби в диверсифікації [2].

Поняття «тезавраційних інвестицій» з'явилося нещодавно і дотепер не достатньо відоме у світі та не знайшло належного відображення в науковій та навчально-методичній літературі. Незважаючи на численні роботи вчених, що вивчають категорію тезаврацій, до теперішнього часу так і не вироблена єдина точка зору на визначення її сутності.

У вітчизняній науковій літературі аналіз споживчої поведінки домашніх господарств здійснений І. Алешіною, В. Бобковим, М. Бондаренко, А. Воробйовим, В. Гальперіним, Д. Гребенніченко, В. Кабаліною,

М. Красільніковою, Д. Міхєєвим, Н. Рімашевскою. Економіко-статистичний напрям представлений працями А. Мітояна, В. Саліна.

Аналіз заощаджень та ощадної поведінки домогосподарств та їх інвестиційних стратегій проведений Є. Авраамовою, Н. Акіндіною, А. Булатовим, Б. Замараєвим, А. Івантером, Ю. Кашіним, Т. Лебедінською, Ю. Мелехіним, І. Мітрофановою, С. Ніколаєнко, Б. Плишевским, Д. Стребковим. Дослідження вітчизняних ринків дорогоцінних металів міститься в працях таких українських вчених-економістів як М. Диби, Є. Бахтарі, В. Михальського, Н. Бодрова. Дана тема також розглядалася в роботах і російських учених: В. Букато, М. Лапідуса, І. Шишкіна, Я. Архипова, А. Анікіна, С. Борисова, М. Єрмілової. Даними авторами досліджено етапи еволюції золота, світові та вітчизняні ринки золота.

Можна констатувати, що, незважаючи на значний масив економічної літератури, вивченість розглянутої проблеми залишається недостатньою для пояснення концепції соціально-економічного потенціалу домашніх господарств, що здійснюють ефективну реалізацію його споживчої та інвестиційної складової, а положення і питання переваг та недоліків видів тезавраційних інвестицій для суб'єктів інвестицій, що носять як теоретичний, так і рекомендаційний характер, особливо в періоди нестабільності, залишилися без уваги.

Різноманітність особливостей тезаврацій вимагає осмисленого підходу до їх інвестування з урахуванням умов і факторів ринкового середовища.

Розроблена українським економістом І. Бланком методика оцінки інвестиційної привабливості галузі або товару не може в повному обсязі відповідати умовам здійснення процесу тезаврацій внаслідок існування безлічі непрогнозованих факторів, досліджених в наведеній роботі. Ця обставина зумовлює прийти до висновку, що традиційні фактори інвестиційної привабливості при виборі об'єкту тезаврацій не можуть бути прийнятними, і в кожному випадку слід обирати варіант тезаврації, орієнтуючись на комплекс суб'єктивних факторів, які неможливо розрахувати.

Поглиблення теоретичного аналізу соціально-економічного потенціалу тезавраційних інвестицій необхідно для розробки системи практичних заходів щодо стимулювання активної інвестиційної поведінки домогосподарств та їх раціональної споживчої поведінки, а також рекомендацій для них щодо забезпечення збереження заощаджень і примноження своїх коштів за підтримки та поліпшенні споживчих стандартів, позитивно впливаючих не тільки на рівень життя населення, а й на макроекономічні показники.

Література:

1. Экономическая теория : [учеб. для вузов] / С.В. Мочерный, В.Н. Некрасов, В.Н. Овчинников, В.В. Секретарюк. – М.: ПРИОР, 1999. – 411 с.

2. Филатов Е. В. Тезаврационные инвестиции / Филатов Е.В., Филатов М.В. // Проблемы экономики. – 2012. – № 5. – С. 83.